- 1. वेदिका s. von वेदक s. das.
- 2. वेदिका (von 1. वेदि) f. Siegelring HALAJ. 5,37.

3. वेदिका (von 2. वेदि) f. 1) = 2. वेदि 1) VARAH. BRH. S. 70,10. — 2) = 2. वेदि 2) AK. 2, 2, 15. HALÀJ. 2, 144. R. 5, 14, 14. यवाखलंकृतवेदिकामध्याधिश्वितसिंक्।सन (so ist zu lesen) Pankar. 158, 6. am Ende eines adj. comp. (f. 知) 129,17. सार्गलहार्वेदिक HARIV. 4643. — 3) = 2. वेदि 3) MBH. 5, 3355. HARIV. 4531. आरामप्रासादवेदिकाणं कोउद्धिः पारावतेः MRRÉM. 79,23. SUÇR. 1,107,14. धत्तस्य HARIV. 13095. 13166. स्पर्वेदिकास्य Bank 13092. काञ्चनी 12024. उद्यानान् — वेदिकापिरिम्पिउतान् R. 2,80,12 (87,16 GORR.). वेदिकाशित्यसेश्रयाः 5,15,13. 16,48. 72,15. सुवर्णविदिकायुक्त (र्थ) 6,75,27. देवदारुमवेदिकायामासीनः Kumaras. 3,44. Kathás. 101,27. PRAB. 26,5. WEBER, Râmat. Up. 324, N. 1. वेदिका m. R. 5,17,2. 9,20. 16, 39. HARIV. 9013. 16181. am Ende eines adj. comp. (f. या) MBH. 2, 90. 8,4712 (सवेदिक mit der ed. Bomb. zu lesen). 18,247. HARIV. 16171. 16177. R. 3,61,10. 11. 4,41,67. 44,56. 5, 16,37. 6,106,22. R. ed. Bomb. 4,40,55. 7,15,37. चित्र (केतु) R. GORR. 4,40,54. — Vgl. श्रापणः

वेदिजा (2. वेदि + 1. ज) f. Bein. der Draupadt TRIK. 2,8,18. H.711. वेदिता (von 1. विद्) nom. ag. Kenner, Wisser H. 349. R.V. 8,92,11. यो वे तान्विस्वात्से ब्रुक्सा वेदिता स्पात् AV. 10,7,24. Çat. Ba. 14,6, , 11. Nia. 13,12. MBH. 8,4576. Sidde K. zu P. 4,2,60. वेदानाम् MBH. 5, 1672. सत्कलानाम् Spr. (II) 813. कर्मणाः पापकस्य 1438. सर्व० MBH. 13, 1067. कर्मणा ० so v. a. कर्मणावेदिन्, कार्मणयवेदिन् (s. u. कार्मणा mitteidig 9,1652. f. वेदित्री (सर्ववसमाम्) Varah. Br. S. 88,42.

चेदितंच्य (wie eben) adj. kennen zu lernen, zu erkennen, zu kennen, zu wissen Çat. Br. 14,8,1,1. Nir. 2,21. 13,13. 14,9. Munp. Up. 1,1,4. 3,1,9. Çvetâçv. Up. 1,12. Maitriup. 6,10. Kaush. Up. 4,19. M. 10,40 (= MBH. 13,2591). Bhag. 11,18. MBH. 1,306. 594. 3,12516. 13,1077. 14, 23. Hariv. 3768. 9776. Mallin. zu Kumâras. 7,88. Kâç. zu P. 1,3,11. Sarvadarçanas. 19,13. तस्य स्वमस्तीति स विद्तार्थः von dem wisse man, dass MBH. 5,1641. एवं वादी विद्तार्थः पागुवयो उपमित्युत 6,12. पत्ता उनुरागी स क् विद्तार्थः Kâm. Nîtis. 15,29. Verz. d. Oxf. H. 179, a, No. 410. Sâh. D. 31,18. Schol. zu P. 1,4,83 und 2,1,4. Sarvadarçanas. 136,21. fg.

विदिता (nom. abstr. von विदिन्) f. am Ende eines comp.: कर्त्या oso v. a. Mitleid M. 7,211.

वेदित n. (wie eben) dass.: क्राण R. Gorn. 1, 2, 16. कार्राय R. Sch. 1, 2, 17.

सर्व + वेर्) alle Veda kennend 11059. अं keine Erkenntniss besitzend ÇAT. BR. 14,7,2,15. पश्च: Mârk. P. 47,19. Brág. P. 3,10,19. — b) empfindend: गन्धर्स॰ MBH. 12,6828. स्पर्श॰, गन्ध॰ Brág. P. 3,29,29. प्र- पायभङ्गाति॰ Brahma-P. in LA. (III) 55,10. — c) ankündend, verkündend: भय॰ (कङ्का) MBH. 6,53. R. Gorr. 1,76,10. स्रनिष्ठ॰ 2,71,2. — 2) m. Bein. Brahman's ÇABDârthak. bei Wilson. — 3) f. वेदिनी N. pr. eines Flusses R. Gorr. 2,73,5. — Vgl. कर्षणः (auch MBH. 3,13795. 15,150), गन्भोर॰ (चिर्कालेन यो वेति शिक्तां परिचितामपि। गम्भीरवेदी विज्ञेपः स ग्राज्ञो गज्ञवेदिभिः॥ Cit. beim Schol. zu Ragh. 4,39 in der ed. Calc.), नि-शा॰, नीति॰, ब्रव्स॰, मर्म॰, रात्रि॰, विश्वः॰.

2. वेदिन् (von 3. विद्) adj. heirathend: प्रूद्गा॰ M. 3,16. — Vgl. कन्या॰. 3. वेदिन् n. s. u. 3. वेदि.

वेदिमती (von 2. वेदि) f. N. pr. eines Frauenzimmers Daçar. 118, 3. वेदिमेखला (2. वेदि + में °) f. die Schnur, welche die Uttaravedi (nach dem Comm.) abgrenzt, BBÅG. P. 4,5,15.

विदिष्ट् (2. विदि + सद्) 1) adj. auf —, an dem Opferbett sitzend:
Agni RV. 1,140,1. 4,40,5. अर्मुरा स्तांसि VS. 2,29. TBa. 1,2,4,23. —
2) m. ein anderer Name des Prakinabarhis Buic. P. 4,24,27. 26,14.

वैदिष्ठ (superl. zu वेदित्र) adj. am meisten wissend oder verschaffend RV. 8,2,24.

वेदीतीर्घ s. u. 2. वेदि 5).

वेदैं रिपंस् (compar. zu वेदित्र्) adj. besser kennend oder findend R.V.7,98,1. वेदीश (1. वेदिन् + ईश) m. Bein, Brahman's Tais. 1, 1, 26.

1. वेड्ड क (von 1. विद्) adj. wissend TS. 5,1,5,3. Kirn. 19,5.

2. वंड्रक् (von 3. विद्र) adj. erlangend TBR. 3,9,92,2.

वेदेश (1. वेद + ईश) m. N. pr. eines Mannes, = वेद्धर Verz. d. Oxf. H. 136, a, No. 259. वेदेशर Hall in der Einl. zu Visavab. 46.

वेदेशभितु m. N. pr. eines Autors Verz. d. Oxf. H. 393,a, No. 90. वेदेश (1. वेद + \S°) s. u. वेदेश.

वेदोक्त (1. वेद + उक्त) adj. im Veda erwähnt, -- gelehrt: कर्माणि Nir. 14,8. स्राप्त M. 1,84. जपा: im Veda enthalten R. 2,86,80.

वेदादय (1. वेद + 3°) m. die Sonne Taik. 1,1,98. H. ç. 8.

बेदादित (1. बेंद् $+3^{\circ}$ von बद्) adj. im V ed a erwähnt, — geboten: क-र्मन् M. 4,14. 11,203.

बेदोपकर्ण (1. बेद + 3°) m. Hilfsmittel —, Hilfswissenschaft zum Veda M. 2,105. Madeus. in Ind. St. 1,14,1.2.

वेद्रोपमरुण (1. वेद + 3°) n. eine Zugabe —, Ergänzung zum Veda R. 1,4,4. वेद्रोपब्रुण ed. Bomb.

बेद्रापनिषद् f. eine Upanishad --, eine Geheimlehre des Veda Tairr. Up. 1,11,4.

वेदेग्पबृंक्षा (1. वेद + 3°) n. eine Ergänzung zum Veda R. ed. Bomb. 1,4,6. वेदेग्पप्रकृषा Scal.

वेदापस्थानिका (von 1. वेद + उपस्थान) f. eine Aufwartung bei den Veda Harr. 9661.

वेडरू (von ट्यप्) nom. ag. Durchbohrer, Treffer (eines Ziels): लहरां सर्वगतं चैव शरो में सर्वतामुख: । वेडा सर्वगतश्चेष Ind. St. 1,302, N. ल-ह्यस्य MBB. 1,7189. als fut.: लहरां या वेडा स लब्धा मत्सुताम् 6955.

वेद्वव्य (wie eben) adj. zu durchbohren, zu treffen (ein Ziel): प्राणी धनुः